

ÎNCHEIERE

03 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii -

Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul
Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, Vasilașcu Veaceslav,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu
răspundere limitată “Top Alen Grup” împotriva Ministerului Transporturilor și
Infrastructurii Drumurilor, intervenienți accesorii Asociația Patronală a Operatorilor de
Transport Auto din Republica Moldova și societatea pe acțiuni “RZ-Transcom” cu
privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2016

c o n s t a t ă:

La data de 06 octombrie 2015 SRL “Top Alen Grup” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor,
intervenienți accesorii Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto din
Republica Moldova și SA “RZ-Transcom” cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că, prin ordinul Ministerului Transporturilor și
Infrastructurii Drumurilor nr. 192 din 31 decembrie 2014, ruta regulată ”Chișinău ora
19.05 – Rezina ora 08.30” a fost atribuită spre deservire SRL “Top Alen Grup”, care a
fost emis în concordanță cu prevederile Codul transporturilor rutiere.

Relevă că, potrivit ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii
Drumurilor nr. 77 din 21 mai 2015 emis la solicitarea Asociației Patronale a Operatorilor
de Transport Auto din Republica Moldova, din Programul de transport rutier interraional
și Lista operatorilor de transport care deservește rutele/cursele interraionale în program,
anexele nr. 1 și 2 la ordinul nr. 192 din 31 decembrie 2014, s-au exclus inter alia
modificările efectuate la elaborarea programului și listei rutei regulate ”Chișinău ora

19.05 – Rezina ora 08.30” cu regimul de deservire 1 martie – 31 noiembrie, atribuite reclamantului.

Consideră că, ordinul nr. 77 din 21 mai 2015 emis de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor este ilegal deoarece ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 192 din 31 decembrie 2014 a fost emis în strictă concordanță cu legislația în vigoare, iar solicitarea unei asociații patronale nu reprezintă temei pentru o autoritate publică centrală de a anula decizia ce vizează și afectează o terță persoană.

Solicită anularea ordinului nr. 77 din 21 mai 2015 emis de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor în partea ce ține de excluderea din Programul de transport rutier interraional și Lista operatorilor de transport care deserveșc rutele interraionale și anume a rutei regulate ”Chișinău ora 19.05 – Rezina ora 08.30” atribuită spre deservire SRL “Top Alen Grup”.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 02 martie 2016 s-a admis acțiunea și s-a anulat ordinul nr. 77 din 21 mai 2015 emis de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor în partea ce ține de excluderea din Programul de transport rutier interraional și Lista operatorilor de transport care deserveșc rutele interraionale a rutei regulate ”Chișinău ora 19.05 – Rezina ora 08.30” atribuită spre deservire SRL “Top Alen Grup”.

Prima instanță a conchis că, ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 192 din 31 decembrie 2014 a fost emis în conformitate cu prevederile legii, prezumție neînlăturată de pîrît căruia îi revenea sarcina probațiunii în materia de contenciosului administrativ, pe cale de consecință ordinul nr. 77 din 21 mai 2015 emis de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor în partea ce ține de excluderea din Programul de transport rutier interraional și Lista operatorilor de transport care deserveșc rutele interraionale a rutei regulate ”Chișinău ora 19.05 – Rezina ora 08.30” atribuită spre deservire SRL “Top Alen Grup” urmează a fi anulat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 iulie 2016 s-a respins apelul declarat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 02 martie 2016.

La data de 12 septembrie 2016 reprezentantul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, Vasilașcu Veaceslav a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 iulie 2016 solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele nu au ținut cont de prevederile art. 37 alin. (4) din Codul transporturilor rutiere și pct. 39 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 854 din 28 iulie 2006 care reglementează intervalul minim de timp între rutele interurbane – 30 minute.

Consideră că, la emiterea actului administrativ contestat emitentul nu și-a încălcat competența, a respectat procedura stabilită și prevederile legislației în vigoare.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul constată că recursul a fost exercitat în termen în condițiile în care la materialele dosarului lipsesc date care ar atesta cu certitudine momentul comunicării către recurent a deciziei instanței de apel.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele nu au ținut cont de prevederile art. 37 alin. (4) din Codul transporturilor rutiere și pct. 39 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 854 din 28 iulie 2006 nu pot fi reținute deoarece la caz s-a constatat că ruta regulată ”Chișinău ora 19.05 – Rezina ora 08.30” atribuită spre deservire SRL ”Top Alen Grup” a fost inclusă în programul de transport rutier în conformitate cu prevederile art. 153 alin. (5) și

(6) din Codul transporturilor rutiere, prin urmare dispozițiile invocate de recurent sunt inaplicabile în speță.

Alegațiile ce vizează faptul că actul administrativ contestat a fost emis cu respectarea procedurii stabilite și prevederilor legislației în vigoare poartă un caracter declarativ care au fost combătute prin raționamentele instanțelor inferioare materializate în hotărârile pronunțate.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, Vasilașcu Veaceslav ca fiind inadmisibil în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, Vasilașcu Veaceslav se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan